

РЕШЕНИЕ

№ 1760

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11264** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на ТД на НАП- С., чрез юрисконсулт Е. против Решение от 07.06.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав постановено по НАХД № 620/2021 г. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 529344-F536915 от 05.08.2020г., издадено от директора на офис „М.“ на ТД на НАП- С., с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 (петстотин) лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а” от Наредба №Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица, във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а” от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица (отм.).

В касационна жалба се излагат доводи за неправилност на въззивното решение. Релевираните основания са за противоречие с материалния закон – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63 ЗАНН. Твърди, че АНО коректно е

посочил датата на извършване на нарушението, а [фирма] е било в нарушение на 28.12.2019г. Счита, че с позоваването от страна на административния орган на два подзаконовни нормативни акта не е нарушено правото на защита на наказаното лице, като неправилно е приел СРС. Моли съдът за отмяна на въззивното решение, като бъде потвърдено отмененото с него наказателно постановление. В съдебно заседание не изпраща представител.

Ответникът - [фирма], не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, V-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 06.02.2020г. в ТД на НАП С., офис „М.” по повод анализ на данъчно-осигурителното състояние на [фирма] и изпратени от същото документи с изх. №1553-04-75/01.11.2019г., получени с вх. №1553-04-75/14.11.2019г. е установено, че дружеството има качество на работодател и осигурител по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО спрямо Н. С. И., според договор за управление и контрол от 14.09.2014г. При проверката е установено, че дружеството не е подало в ТД на НАП С., офис „М.“ декларация образец 1, за Н. С. И. с данни за осигуреното лице за месец ноември 2019г. в установения срок до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

За изложеното е съставен акт за установяване на административно нарушение № F536915 от 06.02.2020 , с който е прието извършването на нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а” от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ. Прието е, че крайния срок за подаване на декларацията е бил 27.12.2019г., след като 25.12.2019г. е бил почивен ден. Въпросната декларация не е подадена до момента на издаване на наказателното постановление. Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното НП, с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 (петстотин) лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд гарантирани вземания на работниците и служителите и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Според чл. 5, ал. 6 от КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по, ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт. Посочената наредба, приета от министъра на финансите е именно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (понастоящем

отменена, но действаша към момента на извършване на административното нарушение).

Предвид чл. 3, ал. 1, т. 2, б. "а" от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица декларацията образец 1 се подава в компетентната териториална дирекция на НАП от самоосигуряващите се лица до 25 то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните за тях. Съдържанието на декларацията е определено в чл. 2, ал. 2 от наредбата, а сроковете за подаването ѝ са определени в чл. 3, ал. 1. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което, до извършване на дължимото действие, нарушението се осъществява от субекта непрекъснато, т.е. налице е т.нар. продължено нарушение. До момента на проверката, нарушението не е било преустановено. В случай на продължено нарушение то се счита извършено на датата на довършване - касае се за извършване на последваща периодична проверка, в който случай датата на довършване на нарушението следва да е датата на проверката, защото именно на тази дата дружеството не е било изпълнило задължението си. Датата на проверката изхожда от отправеното от ТД на НАП-С. искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото дружество, с изх. № 1553-04-75/01.11.2019 г. Настоящият съдебен състав споделя мотивираният извод на СРС, че АНО неправилно е определил датата на извършеното нарушение и е посочил различни дати в НП, с което е налице неяснота в административнонаказателното обвинение.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд и по отношение на неприложимостта на цитираната в АУАН, а оттам и в наказателното постановление Наредба № Н-13/17.12.2019 г., тъй като към момента на установяване на нарушението, а именно месец ноември 2019 г., същата все още не е била част от действащото право. Съгласно чл.5, ал.5 от Конституцията на Република България "всички нормативни актове се публикуват. Те влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок". Наредба № Н-13/17.12.2019 г. е обн., ДВ, бр. 1 от 3.01.2020 г., в сила от 3.01.2020 г. съгласно § 8 от ПЗР. Ето защо с посочването на Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за констатирано нарушение през месец ноември 2019 г., когато тази наредба все още не е била действащо право, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение. В НП е посочена като нарушена разпоредба от тази все още недействаща наредба, а не от действалата преди нея, по време на нарушението. Макар и формално, нарушението е съществено, тъй като засяга съществен реквизит на НП по чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН - посочването на разпоредбите, които са били нарушени.

Не е налице основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност по чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи от този вид. Липсата на вреда за фиска е ирелевантна, доколкото нарушението е с формален характер и в състава му не е включен определен вредоносен резултат.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираното с жалбата касационно основание, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София-град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.06.2021г. постановено по НАХД № 620/2021 г. на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: